

CANNESIN KULMILLA

Cannes on luksusta ja glamouria

Glamour ja luksus ovat Cannesissa arkea. Kaupungin ei tarvitse miettiä, miten houkutella kävijöitä. Vuonna 1946 alkaneet elokuvafestivaalit ovat taanneet maineen. Cannes on Ranskan Rivieran vaurain ja ylellisin paikka.

Tähtien tunnelmiin pääsee rantabulevardi Croisettella. Uljasta katua reunustavat vanhat loistohotellit. Yhtä komeita ovat näköalat. Lännessä Provencen suuntaan kohoavat Esterelin ja Maurien vuoret, merellä näkyvät kaupunkia suojaavat Lerinsin saaret, Sainte- Marguerite ja Saint-Honorat.

Historia. Vaikka elokuvajuhlat ovat luoneet Cannesin maineen, kaupungissa kiitetään englantilaista lordi Broughamia tai koleraa siitä, että siitä alkoi kehittyä lomakeskus. Brougham halusi mennä Nizzaan 1834, mutta ei päässyt koleraepidemian takia pientä kalastajakylää kauemmaksi. Hän mieltyi paikkaan niin, että rakensi talon ja perässä seurasi muita Englannin yläluokan jäseniä.

Ensimmäiset asukkaat ennen ajanlaskun alkua olivat ligureja, jotka käyttivät Mont Chevalierin kukkulaa tähystyspaikkana. Myöhemmin kukkulan kylkeen asettui kalastajia ja vähitellen kehittyi satamapaikka, jonka nimi Canois tarkoitti sokeriruokosatamaa.

Lerinsin saaren luostarin munkit ottivat kukkulan haltuunsa 1070 ja alkoivat rakentaa vartiotornia. Se on edelleen vanhan kaupungin tunnus. Vuonna 1386 valmistunut Tour de Suquet on 22 metriä korkea ja koko kukkulaa kutsutaan nykyisin nimellä Le Suquet.

Croisette. Croisette kannattaa kulkea päästä päähän Festivaali- ja kongressipalatsilta niemenkärkeen, Pointe de la Croisette, joka on antanut kadulle nimen. Alunperin paikalla oli pieni risti. Ranskaksi risti on croix ja provensaaliksi crouseto ja ristille vievästä tiestä saatiin nimi koko rantakadulle. Nykyisin niemenkärjessä sijaitsee yksi Cannesin kasinosta.

Croisetten kulkijoita hemmotellaan ilmaisilla tuoleilla mutta rannan kahviloissa peritään Cannesin lisää. Rantakatua suosivat paikkakuntalaiset varmistavat tyylikkyydellään, että matkailijoilla on nähtävää muulloinkin kuin filmijuhlien aikaan.

Croisetten voi risteillä bussilla, jonka reitti kulkee Lerinsin saarelle liikennöivien laivojen satamapaikan vierestä Pointe de la Croisetten niemennokkaan. Sen luona huvivenesataman vieressä on modernein veistoksin koristeltu puisto ja ruusutarha. Puiston Armenialle omistetussa osassa on armenialaisten kansanmurhan muistomerkki.

Festivaalipalatsi. Festivaali- ja kongressipalatsin pääportaille eri tapahtumien kunniaksi levitettävä punainen matto näyttää aina yhtä vaikuttavalta kuin toukokuun lopun filmijuhlilla. Jokainen Cannesissa käyvä turisti kuvauttaa itsensä unelmien matolla.

Tähtien katu kiertelee Festivaalipalatsin ja Croisetten uimarannan välissä. Sen varrella on laattoihin ikuistettuja filmijuhlien tähtien nimikirjoituksia ja kädenjälkiä. Niitä alettiin kerätä 1985.

Elokuvajuhlat perustettiin 1939, mutta toinen maailmansota siirsi juhlien aloituksen vuoteen 1946. Avajaiset olivat vanhassa kasinorakennuksessa, joka sijaitsi nykyisen festivaalipalatsin paikalla.

Vuosina 1949-82 elokuvajuhlia pidettiin Palais de la Croisettessa, joka purettiin 1990 niin, että jäljelle jäi vain julkisivu. Nyt sen suojiin rakennetussa suuressa kolossissa, Palais Stéphaniessa on kasinon lisäksi konserttisaleja sekä yksi Croisetten varren loistohotelleista, joita ranskalaiset nimittävät komeasti sanalla "palace".

Elokuvajuhlien pääpalkinto on Kultainen palmu ja toiseksi arvostetuin Grand Prix eli suuri palkinto. Suomalaisista sen on saanut Aki Kaurismäen elokuva "Mies vailla menneisyyttä" 2002. Silloin Kati Outinen palkittiin roolistaan parhaana naisnäyttelijänä.

Festivaalipalatsi voi yllättää, jos pääsee taloon sisään. Palatsin pääsaliin mahtuu yli pari tuhatta katsojaa, mutta penkkien välit ovat ahtaat. Valmistumisesta lähtien rakennusta on kutsuttu bunkkeriksi.

Viime vuosina on tehty laajaa peruskorjausta ja laajennusta suunnitellaan, jotta varmistetaan ympäri vuoden jatkuva kokousvieraiden tuottoisa virta. Nyt osa suurista tapahtumista on siirtynyt muualle tilojen vanhentuneisuuden vuoksi. Yhtenä vaihtoehtona on esitetty kokonaan uuden festivaalipalatsin rakentamista La Boccaa, keskustan ulkopuolelle.

Festivaalipalatsin rakennuksessa on myös turistitoimisto ja kunnallinen kasino

Carlton. Croisetten helmi Carlton on komea uusbarokkipalatsi, jonka suunnitteluun tarvittiin kaksi arkkitehtia Marcellin Mayere ja Charles Delmars 1909-12. Rakennuttaja oli sveitsiläinen Henri Ruhl. Hotellin julkisivun kruunaavat symmetriset pikkutornit, joiden esikuvina pidetään aikakauden kuulun kaunottaren rintoja. Vastaavia "rintatorneja" näkee Nizzassa.

Yhä edelleen 355 huoneen hotelli on Cannesin ja luksuksen symboli. Ensimmäisen maailmansodan aikana Carlton toimi sotasairaalana, toisessa maailmansodassa se

melkein tuhottiin, sillä liittoutuneet olivat aikeissa pommittaa taloa. Iskun esti tarinan mukaan kaunotar, joka vetosi hotellin pelastamiseksi kirjailija Ernest Hemingwayhin. Nykyisin kiinteistön omistaa arabimiljardööri Quatarista.

Croisetten pienin talo Palais Stéphainen vieressä on La Malmaison, jossa pidetään taidenäyttelyitä. Sisältä tilat ovat varsin arkiset. Alunperin se oli Grand Hotelin teehuone, mutta vuonna 1863 rakennettu hotelli purettiin 1950-luvun lopussa ja rakennettiin sitten 1963 uudestaan mutta moderniin tyyliin.

Vanha kaupunki, Le Suquet. Croisetten ylellisen loiston vastapainona ovat tavallisten ranskalaisten korttelit vanhassa kaupungissa, Le Suquet. Sinne nousevat rue Meynderin päästä lähtevät portaat, rue de la Boucharie. Toinen hyvät näköalat tarjoava katu rue Mont Chevalier lähtee kaupungintalon takana olevan paikallisbussiaseman luota.

Mont Chevalierin katu tuo vanhan puolustustornin ja Lerinsin saarten munkkien rakentaman linnan edustalle. Linnassa toimii Castren museo, jossa on laajat arkeologiset kokoelmat eri maanosista. Yhdessä kappelissa on soitinkokoelma. Esineistön perustana ovat hollantilaisen paronin keräilyharrastukset.

Linnan puistoon on vapaa pääsy. Ensimmäisenä tulijaa tervehtii kuningatar Viktorian pojan muistoksi rakennettu marmoripaasi, jonka teksti sanoo "Peace which the world cannot give", rauha, jota maailma ei voi antaa. Leopold syntyi 1853 Viktorian kahdeksantena lapsena ja kuoli kaatumisen jälkeen 28.3. 1884 Cannesissa Villa Leopoldassa.

Vanhan kaupungin kirkko, Notre Dame-d'Esperance, meidän äitimme toivon kirkko, edustaa Provencen goottilaista tyyliä ja on rakennettu 1500-1600-luvuilla. Kirkon edustan linnoitusmuurit ovat näköalapaikka aina La Napoulen ja Esterelin vuorten suuntaan.

Vanha kaupunki elää omaa elämäänsä. Siellä ei ole turistikauppoja eikä kahviloita, mutta kunnalliset suihkut löytyvät rue de la Casteran varrelta. Maahanmuuttajien valtakunta on Cannesissa junaradan pohjoispuolella, jossa tulee vastaan Afrikan tunnelma.

Ortodoksikirkko. Venäjän tsaarin Aleksanteri III:n (1845-1894) puoliso Maria Fjodorovna, alkujaan Tanskan prinsessa, vietti talvet Cannesissa. Häntä varten tarvittiin iso ortodoksinen kirkko, joka valmistui 1894. Arkkienkeli Mikaelille omistettuun sipulikirkkoon on haudattu maanpaossa kuolleita tsaariperheen jäseniä ja Pietaria 1919 piirittäneitä valkoisten joukkoja komentanut kenraali Nikolai Judenitsh. Hän yritti turhaan saada Suomea mukaan hyökkäykseen punaisia vastaan.

Kirkko on lähellä Croisetten niemenkärkeä, Aleksanteri kolmannelle omistetun kadun varressa mutta ei ole auki yleisölle. Sisään pääsee jumalanpalvelusten aikana.

Nykyisin Cannesissa liikkuu paljon varakkaita venäläisiä, joilla on huviloita Antibesin niemimaalla. Jopa katusoittajat voivat vedellä Moskovan iltoja Edith Piafin laulujen sijaan.

Luksusliikkeet ja arkikaupat. Festivaalipalatsin lähistöllä Croisettea reunustavat luksusliikkeet. Varsinainen ostoskatu on rue d'Antibes. Ranskalaisten laatumerkkien putiikkien lisäksi se tarjoaa myös keskituloisten ostoskeitaita. Antibesin kadulla voi bongailla monenlaista kulkijaa. Lauantairuuhkassa kadulla kruisailee loistoautoja, ja silloin kävelijä pääsee ohittamaan Ferrarin vaivatta.

Antibesin kadun lähellä on muitakin kauppakatuja. Korttelin tori toimii aamuisin Place Gambettalla, mutta ei ole yhtä maineikas kuin suurempi, vanhan kaupungin laidalla oleva Forvillen ruokatori.

Arkisempi ostoskatu on kävelykatu rue Meyander. Sen varrella on kuuluisa juustoliike, la Ferme Savoyarde, numerossa 22 ja toki muitakin herkkukauppoja.

Forvillen torilla myydään maanantaisin antiikkia, lauantaissä vanhan tavaran kauppiaat ovat rannassa, Festivaalipalatsin ja kaupungintalon välisessä puistossa, les Allees de la Liberte. Samalla kentällä pelataan petankkia. Lisäksi aukion laidalla on Lordi Broughamin patsas hänelle omistussa pikkupuistikossa. Lordin ansioihin kuuluu sekin, että juuri hän toi mimosan Rivieralle.

Huvivenesatama ja Lerinsin saarten laivat. Cannesin huvisataman suurimmat ja näyttävimmät alukset kelluvat Festivaalipalatsin ja siitä länteen olevan niemenkärjen välissä. Niemennokassa on Lerinsin saarille liikennöivien laivojen satama. Katso Cannesin retket.

-Mahtiluostarin kotisaari

Parhaan näköalapaikan Cannesin lahdelle tarjoavat Lerinsin saaret, Saint-Honorat ja Sainte-Marguerite. Niille kannattaa poiketa jo siksi, että niille pääsee Cannesista ympäri vuoden. Saaret ovat luonnonkauniita ja rauhallisia paikkoja varsinaisen sesongin ulkopuolilla.

Pienempi saarista vain 60 hehtaarin kokoinen Saint-Honorat on ollut mahtitekijä koko Rivieralla kiitos jo 400-luvun alussa perustetun luostarin. Saari on nykyisin nimetty luostarin perustajan pyhän Honoratuksen mukaan, mutta alkujaan se oli Lerina.

Lerinsin luostarista kehittyi tärkeä uskonnollinen mutta samalla poliittinen vaikuttaja ja sillä oli laajoja maaomistuksia. Luostari siirtyi benediktiinille 660 ja muutamaa kymmentä vuotta myöhemmin luostarissa oli peräti 3 700 munkkia.

Munkkien kiusana olivat vuosisatoja ryöstelevät merirosvot. Hyökkääjiä vastaan rakennettiin komea vartiolinnoitus, rantakivillä sijaitseva Château Saint-Honorat, jonka pystyttäminen käynnistyi jo 1073. Se näkyy edelleen ylväänä Cannesin länsipuolelle.

Ranskan vallankumouksen käännteissä benediktiinimunkit ajettiin saarelta, mutta luostari palautui takaisin kirkolle 1859. Sisteriläismunkit tulivat saarelle 1870 ja aloittivat kunnostustyöt. Alkuperäisistä kappeleista on jäljellä kolme, muuten rakennuksia on yhdistelty ja rakennettu uutta.

Vanha linnoitus on avoinna yleisölle ja sen torniin kiipeämällä näkee koko luostarialueen suuruuden. Matkailijoita palvelee luostarin myymälä, josta voi ostaa luostarin tuottamaa viiniä ja likööriä. Niistä on tullut arvostettuja ja hintavia. Nykyisellään luostarissa on 25 munkkia.

Pikkusaaren ympäri kävelee tunnissa ja alueella vallitsee edelleen hetkittäin suorastaan taivaallinen rauha. Sataman lähellä sijaitseva luostarin ravintola on päivisin avoinna ympäri vuoden mutta ei marraskuussa.

-Linnoitettu Sainte-Marguerite

Sainte-Margueriten saaren sotaisa menneisyys näkyy jo mantereelle, sillä sen länsipään täyttää kardinaali Richelieun vuonna 1653 rakennuttama linnoitus Fort Royal, jonka öinen juhla-valaistus on vaikuttava.

Saari on saanut nimensä Lerinsin luostarin perustajan pyhän Honoratuksen Marguerite -sisaren mukaan. Melkein heti Fort Royalin valmistumisen jälkeen Sainte-Margueriten valtasivat espanjalaiset. Kun Ranska sai saaren takaisin, se muutti linnoituksen 1685 vankilaksi.

Linnoitus on paikoin huonossa kunnossa, sillä kunnostettavia muistomerkkejä on Ranskassa liikaa. Vanhimmassa osassa toimii merimuseo ja pohjakerroksessa vankilamuseo. Se houkuttelee tarinalla Rautanaamioksi ristitystä vangista, jonka selli on kävijälle pettymys, mutta tarina kiehtoo.

Vanki tuotiin vankilaan 1687 eikä henkilöllisyyttä paljastettu. Kasvot olivat taotun naamion peitossa -- vaikka jotkut väittävät naamion olleen osin silkkisen. Niinpä jokainen voi valita itselleen sopivan version miehen alkuperästä. Oliko hän esimerkiksi kuningas Ludvig XIV:n, aurinkokuninkaan, avioliiton ulkopuolella syntynyt veli?

Paras juttu kertoo, että Rautanaamio siitti lapsen, joka synnyttyään vietiin läheiselle Korsikan saarelle. Kun lapsi uskottiin luotetuille vanhemmille, italiaksi di buona

parte, päästään itse asiaan. Nimetöntä lasta ruvettiin kutsumaan Buonaparteksi ja hänen uskotaan olleen Napoleonin esi-isiä.

Linnoituksen takana on vuosien 1854-55 Krimin sodan hautausmaa, sillä Suomeakin hipaisseen sodan aikana linnoitus oli sotasairaalana. Vieressä on vielä islamilainen hautausmaa, koska Algeriasta tuotiin pidätettyjä saarelle Ranskan valloittaessa siirtomaita.

Kova myrsky 1999 kaatoi saarelta noin tuhat puuta, mutta metsäinen retkeilypolkujen täyttämä saari on suosittu paikka. Rantapolku kiertää aitojen sisälle kätketyn suuren yksityistalon, Le Grand Jardin, suuri puutarha, jonka kohdalla näkyy hyvin naapurisaari Saint-Honorat.

Afrikan puoleinen ranta tarjoaa autioita merimaisemia ja saaren kiertää tunnissa. Ravintolapalveluita on vain kesäisin, jolloin Lerinsin molemmille saarille on veneretkiä myös Antibesista ja Golfe-Juanista.

- Rantaa pitkin La Napouleen

Arkinen Cannes avautuu, kun suuntaa kaupungin länsilaidalta rantaa pitkin kohti läheistä Mandelieu-La Napoulea. Heti niemennokan jälkeen avautuva uimaranta on ilmainen ja on omistettu Välimerelle, Plage du Midi. Se on tavallisten kaupunkilaisten olohuonetta.

Rantakatu vaihtaa nimeään useaan kertaan ennen kuin ollaan La Napoulen rantakylässä. Reitin laitamilla on kotoisa tunnelma ja kohtuuhintaisia kahviloita.

Jos alkaa väsyttää, Cannesiin kuuluvan esikaupungin La Boccan asemalta pääsee junaan. Lisäksi Cannesin paikallisbussit liikennöivät rannan suuntaista ensimmäistä sisämaan katu, avenue Raymond Picaudia.

La Bocca. La Boccan aseman kohdalla rantakadulla on kammottava kivipaasi, joka on pystytetty presidentti Jacques Chiracin vierailun kunniaksi. Jos poikkeaa La Boccaan junaradan toiselle puolelle, löytyy todellinen maalaistori. Lauantaisin pidetään suorastaan itämaiset markkinat, jolloin myydään vaatteita ja taloustavaraa. Hinnat ja asiakkaat ovat toista maata kuin Cannesin ruokatorilla.

La Boccan aseman jälkeen rantatien ja bussikadun väliin tulee rautatieaseman junavarikko. Seuraavaksi mantereen puolella on teollisuusalueita ja ilmali- ja avaruusalan yritys Alcatel-Lucent. Niiden kumppanina on Cannesin lentokenttä, jota yksityiskoneita omistavat superrikkaat suosivat.

Suuriruhtinaan golfkenttä. La Napoulen lähellä voi ihastella kaunista Rivieran vanhinta golfkenttää, jonka on perustanut Venäjän suuriruhtinas Mihail 1891.

Värikästä elämää Rivieralla viettänyt Mihail oli Aleksanteri III:n poika, joka oli kruununperijä kunnes viimeinen tsaari Nikolai II sai miesperillisen.

Nikolai nimesi vallasta luopuessaan helmikuussa 1917 Mihailin seuraajakseen, mutta päätös ei koskaan astunut voimaan. Kun Mihail palasi Venäjälle, bolshevikit surmasivat hänet Permässä kesäkuussa 1918 ensimmäisenä Romanovien perheestä. Vasta kesällä 2009 Venäjän korkein oikeus hyväksyi Romanovin suvun anomuksen palauttaa Mihailin kunnia ja syytökset häntä vastaan todettiin perättömiksi.

Pinjojen kaunistama golfkenttä on Ranskan vanhimpia ja sillä on 18 ja yhdeksän reiän radat. Pelaajillakin on kentällä todellinen vesieste, Välimeren johtava joki, Siagne, jonka yli heidät kuljetetaan pikkulaivalla, kun siirrytään reiältä kaksi seuraavalle reiälle.

Vaikka golfkenttä on kaunis, muuten La Napoule näyttää rumalta Cannesin suunnasta tultaessa, sillä ranta on täynnä uusia kerrostalokolosseja. Niistä suurin on hotellin, kasinon ja asuintalojen kokonaisuus. Sen ohi pääsee rantaa pitkin, kun Cannesin suunnasta tultaessa poikkeaa tieltä oikealle parkkipaikalle ja kiertää sieltä sillan ali rantaan.

La Napoulen suunnasta tultaessa samainen kivetty polku kääntyy kohti rantaa toisen lähempänä kylää olevan kanavasillan jälkeen. Rantareitti kulkee hyvin läheltä hotellin rantaa.

- Ristikukkulan näköalapaikka

Varsinaisen avaran näköalapaikan Cannesin ympäristöön tarjoaa La Croix des Gardes, vartioristin kukkula La Boccan aseman lähellä. Ikiaikainen vartiopaikka noin 160 metrin korkeudessa on nyt luonnonpuistoa, jonka 12-metrinen risti viestii edelleen uskonnon entisestä merkityksestä.

Kukkulalle voi kiivetä kahta reittiä. La Napouleen vievältä rantabulevardilta pääsee ensimmäisen kerran Cannesin suunnasta tultaessa radan ali pitkin chemin de La Nadinea. Se tuo Raymond Picaudille, jonka toiselta puolelta kääntyy oikealle katu nimeltä Avenue Jean de Noialles. Sitä pitkin pääsee La Croix de Gardesiin. Nousu vie vähintään puoli tuntia.

Villa Rothschild ja Château Vallombrosa. Noiallesin avenuen alussa on vasemmalla kirjasto ja mediateekki vanhassa arvotalossa. Se on 1881 rakennettu Villa Rothschild, jonka puutarha on elävä todiste 1800-luvun puutarha-arkkitehtuurin jatkuvasta kukoistuksesta. Pankkiirisuvun jäsenet rakensivat huviloita eri puolille Rivieraa. Mediateekki on vaatinut kirjastokortin internetin käyttöön. Puistoon on vapaa pääsy.

Kadun toisella puolella houkuttelee mahtava Château Vallombrosa, jonne ei

kuitenkaan ole menemistä. Talon puistoineen rakennutti englantilainen lordi Woolfield. Kokonaisuutta arvostetaan brittien Rivieran valloituskauden loistoesimerkkinä. Myöhemmin lordi myi talon espanjalaiselle aatelismiehelle, joka antoi huvilalle oman sukunsa nimen. Nykyisin talo on jaettu useaksi asunnoksi.

Risteysaukiolta nousevat raput puistoon. Toinen reitti vartioristille on seurata opaskylttiä Croix des Gardesin puistoon. Kyltti löytyy meluisalta risteysaukiolta Place Henri Bergia. Raput nousevat avenue de la Croix des Gardesille, joka on kapea mutta jyrkkä katu. Se tuo puiston alareunaan kohtaan, jossa ovat kuntoradat. Tältä aukiolta löytyy myös opastustaulu.

Sitruunasoodalla hulppeaan palatsiin. Koko vartioristin kukkula ei ole ulkoilualuetta vaan siellä on myös suuria yksityistaloja. Yksi näistä on nimetty paikan mukaan ja on La Croix des Gardes. Vuonna 1919 valmistuneen palatsin rakennutti sveitsiläinen. Nykyinen omistaja kytkeytyy sukuun, joka aloitti sitruunasoodan valmistuksen 1950-luvulla perustamalla tehtaan, jonka nimi otettiin pullon avautumisen äänestä Pschitt.

Vartioristin puistossa on useita näköalapaikkoja ja osin aidattuja polkuja. Näköaloja avautuu kaikkiin suuntiin, La Napouleen, Grasseen mutta myös Croisettelle. Mimosan kukinta-aikaan alue loistelee kultaisena.

-Golfe-Juanin rantoja Antibesiin

Cannesista kävelee helposti Antibesiin jatkamalla Croisetten niemaan kärjestä kohti Golfe-Juania ja Juan les Pinsia. Maisema on mykistävä, sillä edessä avautuva laakso on täyteen rakennettu. Vastapainona rantakadun talot ja huvilat puistoineen ovat hyvin hoidettuja mutta vankasti aidattuja ja vartioituja.

Jos liikenne alkaa kiusata, Croisetten niemimaan jälkeen tullaan rannan liikennekadulle, jolta voi hypätä Nizzan ja Cannesin väliseen bussiin. Rantatien varrella on yksi 1800-luvun huvila-arkkitehtuurin monumenteista: Chateau Scott. Mahtailevaa goottilaista tyyliä edustavan talon rakennuttaja Michael Scott keksi kalanmaksäöljyn.

Meressä näkyy myös kalankasvattamo. Lähellä sitä aivan rannassa, junaradan ja meren välisellä pienellä kaistaleella on moderni rantapalatsi. Amerikkalainen näyttelijä Maxine Elliott rakennutti kubistisen Château de l'Horizonin, horisontin linnan, jonka alabasterista tehdystä uima-altaasta voi rappuja pitkin kävellä oikeaan mereen. 1950-luvulla talossa asui Rita Hayworth, joka oli silloin naimisissa Ali Khanin kanssa.

Nyt huvila kuuluu Saudi-Arabian kuningassuvulle, joka omistaa lähiympäristössä paljon muutakin, myös suuren rapistuvan palatsitalon rantakadun mantereeseen puoleisella laidalla lähempänä Golfe-Juania.

- Idyllinen Le Cannet

Cannesin yläpuoleisilla rinteillä Le Cannet on edelleen oma pikkukylänsä tai paremminkin kaupunkinsa.

Kaupungintalo, Hotel de Ville on täällä aito hotelli, tosin entinen. Osin linnanmainen ja kauniisti mosaiikein koristeltu hotel Desanges rakennettiin 1902. Virastoksi se muutettiin 1933.

Kaupungintalon vierestä lähtevät portaat johtavat ensin Victorie Sardoun kadulle ja sitten pääkadulle, Saint Sauveur, joka on omistettu Vapahtajalle. Käännös oikeaan tuo Place Bellevuelle, näköala-aukiolle. Se on 110 metrin korkeudessa sijaitsevan Le Cannetin varsinainen turistihoukutin, sillä aukiolta levittäytyy maisema alhaalla laaksossa sijaitsevaan Cannesiin ja merelle.

Aukion toisen laidan seinään on maalattu sukupuu Cannesin ensimmäisistä asukkaista. Heistä todistaa myös Calvyn torni 1400-luvulta, joka rakennettiin samalla kun kylä perustettiin.

Näköalapaikan jälkeen Saint Sauveur johtaa toiselle aukiolle, jonka laidalla on koko pääkadulle nimen antanut pikkukappeli 1500-luvulta. Se on kunnostettu taiteilija Tobiassen museoksi.

Tämän aukion laidan yhden talon seinää koristaa ranskalaisten rakastaman Peynetin maalaus rakastavaisista. Joku voi nähdä siinä vaikutuksia Matisselta. Aukion sisämaan puoleiselta laidalta pääsee kävelyreitille Cannesin katolle.

Bonnardin museo. Le Cannetin oma taiteilija on Pierre Bonnard (1867-1947). Hän on jälki-impessionisti, joka maalasi maisemakuvia vuosikymmeniä Le Cannetin kodistaan.

Nykyisin Bonnardia arvostetaan entistä enemmän ja 2011 avattiin kaupungintalon vieressä Bonnardille omistettu museo. Rakennus on upeasti kunnostettu, mutta Bonnardin töitä on esillä yllättävän vähän.

- Kahden taiteilijan kotimaisemissa Bonnardilta Picassolle

Kahden suuren taiteilijan maisemissa voi kulkea kävelemällä Le Cannetista Pierre Bonnardilta Mouginsiin Picasson talolle tai päinvastoin.

Le Cannetissa reitti alkaa Saint Sauverin aukiolta, josta traverse St Antoine tuo ensin vanhalle Rooman tielle, ancien Chemin Romain. Se johtaa voie Julialle, jota pitkin jatketaan vasempaan kunnes tullaan vanhalle Mouginsin tielle.

Le Panoramic -nimisen suuren kerrostalokompleksin jälkeen tie laskeutuu jyrkästi. Moottoritien ylityksen jälkeen tullaan Pablo Picasson nimikkotielle, jolle käännetään vasempaan. Kun tie kaartuu oikeaan, autojen melu väistyy ja ollaan hiljaisessa laaksossa, suorastaan metsäisissä tunnelmissa. Luonnonrauha ei ole pysyvää, sillä alueella on alkanut asuntorakentaminen.

Tiivis asutus alkaa, kun edessä avautuu näkymä Mouginsin kukkulaan ja kylään. Reitti tuo Notre Dame de Vien kappelille. Matka Bonnardilta Picassolle vie noin tunnin. Katso tarkemmin Mougins.